



TAKÁCS BOGLÁRKA (2000) Budapest

TAKÁCS BOGLÁRKA

Fulladásveszély

Úgy ered meg, mint a hegyi ér,
 valahonnan gyomortájról, hirtelen
 törnek föl, gurulnak le egymáson
 a szavaid, addig duzzad, hömpölyög
 a folyam, míg bírja saját súlyát,
 aztán valahol tó lesz belőle,
 és te térdig gázolsz a zavaros vízbe,
 elázott definíciók közé,
 hogy onnan nézd a naplementét.
 De a vízfelszín szélcsendben is
 silány torztükör. Inkább
 megfürdesz benne, magadban,
 vagy még jobb, ha van, ki
 átússza oda-vissza, tüdőre nyeli,
 felköhögi, míg te alámerülsz,
 aztán hangjelzéseket küldtök egymásnak
 a víztükör két oldaláról,
 eljátsszátok a szimmetriát.
 És néha valóban úgy tűnik,
 hogy tükörképként téveszt irányt
 egy-egy visszhang a közeghatáron át.
 De az is mi?
 Elhanyagolható hullámtörés.



ECSEDI ZSOLT, Balansz (C), 2019